

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 8/10
04.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз-88/10 од 16.06.2010. године против правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда у Београду 21 Прж 483/10 од 14.01.2010. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 04.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Вишег прекршајног суда у Београду 21 Прж 483/10 од 14.01.2010. године и решење Градског судије за прекршаје Града Београда 107-Уп.214817/08 од 04.07.2008. године, тако што се прекршајни поступак покренут против окривљеног правног лица Јавног радиодифузног предузећа "Студио Б" из Београда због прекршаја из члана 146. став 1. тачка 1. у вези са чл. 20. и 97. Закона о јавним набавкама и окривљеног одговорног лица Д.М.М, због прекршаја из члана 146. став 1. тачка 1. и става 2. у вези са чл. 20. и 97. Закона о јавним набавкама, ОБУСТАВЉА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Вишег прекршајног суда у Београду 21 Прж 483/10 од 14.01.2010. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба адвоката В.С. из Б. изјављена у име окривљених ЈРП "Студио Б" из Београда и одговорног лица Д.М.М. и потврђено решење Градског судије за прекршаје Града Београда 107-Уп.бр.214817/08 од 04.07.2008. године као правилно и законито, а ставом другим изреке, у делу изречене новчане казне за одговорно лице Д.М.М. иста се замењује у складу са чланом 37. став 3. Закона о прекршајима уколико се казна не плати замениће се радом у јавном интересу или казном затвора уколико окривљени исту не плате у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде, наплатити принудним путем. Наведеним првостепеним решењем Градског судије за прекршаје Града Београда од 04.07.2008. године, ставом првим изреке окривљено Јавно радиодифузно предузеће "Студио Б" као правно лице и Д.М.М. као одговорно лице у правном лицу оглашени су одговорним и то правно лице због прекршаја из члана 146. став 1. тачка 1. у вези са чл. 20. и 97. Закона о јавним набавкама, а одговорно лице због прекршаја из члана 146. став 1. тачка 1. и става 2. у вези са чл. 20. и 97. Закона о јавним набавкама, извршених на начин ближе описан у изреци решења и изречене су им новчане казне и то окривљеном правном лицу у износу од 100.000,00 динара а окривљеном одговорном лицу у износу од 30.000,00 динара, које суме су дужни уплатити у року од 15 дана од дана правноснажности решења јер ће се у противном правном лицу казна наплатити принудно о његовом трошку а одговорном лицу сваких започетих 500,00 динара новчане казне до износа од 15.000,00 динара заменити у један дан затвора сходно одговарајућим законским одредбама док ће се остатак наплатити принудно о трошку именоване. Окривљени су обавезани да на име трошкова поступка уплате паушално одређене износе од по 800,00 динара под претњом принудног извршења. Ставом два изреке првостепеног решења обустављен је прекршајни поступак против ЈРП "Студио Б" као правног лица покренут по основу повреде члана 45. став 1. тачка 3. Закона о средствима у својини Републике Србије због застарелости права на покретање и даље вођење поступка, а ставом три изреке обустављен је прекршајни поступак против Д.М.М. као одговорног лица у правном лицу због прекршаја из члана 45. став 1. тачка 3. став 2. Закона о средствима у својини Републике Србије због застарелости права на покретање поступка сагласно члану 234. став 1. тачка 8. Закона о прекршајима. Против наведене пресуде Вишег прекршајног суда у Београду Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је изрека побијане пресуде неразумљива, противречна сама себи и да за исту нису наведени разлози о одлучним чињеницама. Истиче да је у делу одлуке о новчаној казни, иста за одговорно лице у целисти замењена у складу са чланом 37. став 3. Закона о прекршајима, при чему је нејасно да ли за окривљено одговорно лице треба да плати окривљено правно лице и да ли ће се и према њему наплата спровести принудним путем, као и зашто се спроводи принудна наплата и за колики износ, ако се неуплаћена новчана казна замени затвором или радом у јавном интересу. Указује да је Виши прекршајни суд

побијаном пресудом повредио материјално право у смислу члана 235. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, јер је за предметни прекршај наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења. Позивајући се на одредбе чл. 10. и 11. Закона о прекршајима указује да су према изреци првостепеног решења, окривљени закључили уговоре од 28.05.2007., 05.07.2007. и 09.08.2007. године, а да претходно није био спроведен поступак јавне набавке из чега произилази да је прекршај учињен пропуштањем да се нешто учини (нечињењем). Стога је дан закључења уговора време извршења прекршаја, па је и апсолутна застарелост за прекршајно гоњење окривљених за прекршај који је у питању наступила 29.05.2009. односно 06.07.2009. односно 10.08.2009. године, а не двоструким протеклом времена за прекршајно гоњење од дана завршетка контроле 11.02.2008. године, како то погрешно у образложењу побијане пресуде наводи другостепени суд. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и у целости преиначи правноснажну пресуду Вишег прекршајног суда у Београду 21 - Прж - 483/10 од 14.01.2010. године тако што ће обуставити прекршајни поступак против окривљеног правног лица и одговорног лица у правном лицу за прекршај из члана 146. став 1. тачка 1. у вези са чл. 20. и 97. Закона о јавним набавкама за правно лице и прекршаја из члана 146. став 1. тачка 1. и став 2. у вези чл. 20. и 97. истог Закона за одговорно лице због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен није приступио. Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. став 1. Закона о прекршајима Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Након оцене навода захтева и достављених списа прекршајног поступка Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости указује на повреде материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, којим је прописано да повреда материјалног права постоји ако је прекршајни пропис повређен када је у питању да ли има околности које искључују прекршајно гоњење, а нарочито да ли је наступила застарелост прекршајног гоњења или је ствар већ правоснажно пресуђена.

Одредбом члана 76. став 1. Закона о прекршајима је прописано да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен. Одредбом става 7. истог члана Закона о прекршајима је прописано да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Одредбом члана 146. став 1. тачка 1. Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник РС" бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05), прописано је да ће се новчаном казном од 100.000 до 1.000.000,00 динара казнити за прекршај наручилац ако додели уговор о јавној набавци без претходно спроведеног поступка прописаног овим законом (члан 20.), а ставом 2. истог члана закона прописано је да ће се за прекршај из става 1. овог члана казнити и одговорно лице наручиоца новчаном казном од 20.000 до 50.000,00 динара. Чланом 20. Закона о јавним набавкама прописано је да се додела уговора о јавним набавкама врши у отвореном поступку, а да се може вршити и у рестриктивном поступку и у поступку са погађањем, а према члану 97. истог Закона прописано је да су предмет уговора о јавној набавци услуге наведене у анексима Ia и Ib који су саставни део овог закона, те да се јавна набавка услуга које су непосредно субвенционисане из буџета са више од 50% и код којих наручилац није директни корисник буџетских средстава врши по одредбама овог закона.

Према изреци првостепеног решења Градског судије за прекршаје Града Београда 107-Уп.бр.214817/08 од 04.07.2008. године, окривљено правно лице ЈРП "Студио Б" и одговорно лице у правном лицу Д.М.М, оглашени су одговорним што су по уговорима број 95 и 96 од 28.05.2007. године, 121 и 122 од 05.07.2007. године и 133 и 134 од 09.08.2007. године код Е. штедионица АД извршили орочење депозита у висини од укупно 90.000.000,00 динара и по овом основу остварили приход од 648.416,65 динара, а да претходно није био спроведен поступак јавне набавке финансијских односно банкарских услуга, како је то установљено контролом од стране Агенције за буџетску резерву обављеном са прекидима у периоду од 13.09.2007. до 11.02.2008. године, чиме је правно лице извршило прекршај из члана 146. став 1. тачка 1. у вези са чл. 20. и 97. Закона о јавним набавкама, а одговорно лице дело кажњиво по члану 146. став 1. тачка 1. и став 2. у вези са чл. 20. и 97. истог Закона.

Према образложењу пресуде Вишег прекршајног суда у Београду 21 Прж 483/10 од 14.01.2010. године којом је одбијена је жалба браниоца окривљених, а наведено првостепено решење потврђено као правилно и законито, у конкретном случају није наступила застарелост прекршајног гоњења, јер рок застарелости за предметне прекршаје почиње да тече од дана завршетка буџетске контроле односно 11.02.2008. године, те је последњи дан када застарелост наступа 11.02.2010. године

Полазећи од наведених одредаба Закона о јавним набавкама, којима су прописана битна обележја прекршаја за који су окривљени оглашени одговорним и кажњени и описа радње извршења прекршаја дате у изреци првостепеног решења, по схватању Врховног касационог суда, време извршења прекршаја из члана 146. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о јавним набавкама у вези са чланом 20. и 97. истог Закона, је дан када су окривљени закључили уговор о орочењу депозита, а да претходно није био спроведен поступак јавне набавке финансијских односно буџетских услуга. Стога се основано у захтеву за заштиту законитости наводи да је у конкретном случају апсолутна застарелост прекршајног гоњења наступила 28.05.2009., 05.07.2009. и 09.08.2009. године. Како је побијана пресуда Вишег прекршајног суда донета дана 14.01.2010. године, то је иста донета по протеклу рока од две године од учињеног

прекршаја односно у време када је наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења по члану 76. став 7. Закона о прекршајима. Са изнетих разлога се основано захтевом за заштиту законитости указује да је побијана пресуда донета уз повреду материјалног права из члана 235. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима.

Обзиром да је Виши прекршајни суд у побијаној пресуди погрешно закључио да рок застарелости за предметне прекршаје почиње да тече од дана завршетка буџетске контроле односно 11.02.2008. године, и да је последњи дан када застарелост наступа 11.02.2010. године, то је одлучујући по жалби пропустио да због наступања застарелости прекршајног гоњења жалбу уважи и преиначи првостепено прекршајно решење тако што ће поступак против окривљених обуставити, због чега је Врховни касациони суд, на основу члана 266. став 3. у вези члана 216. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

Суд је ценио наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима, али их није посебно образлагао имајући у виду одлуку донету у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа-судија,

Снежана Живковић, с.р.